

Päätössanat Kuolemajärvi-juhla 10.9.2017

Seppo Pirhonen

On aika kiittää kaikkia ohjelmasuorittajia ja järjestelyissä talkoissa olleita. Erityiskiitos Martinkirkolle ja seurakuntapastori Liisa Kuuselalle ideasta Karjalaisen kansan messun järjestämisestä kirkossa, jossa Kuolemajärven kirkon ehtoollisvälineet ovat tallessa. Turun Karjalakuoro antoi siellä ja täällä hienon panoksensa juhlaamme. Juhlapuhe sisälsi mielenkiintoisia näkökohtia

Suomalaisia oli 3,1 miljoonaa ja väestö oli hyvin nuorta, sillä puolet oli alle 25-vuotiaita. Elinikäodote pojat 43 ja tytöt 49. Suomi oli hyvin maatalousvaltainen maa, jossa teollisuudesta sai toimeentulonsa 12,3 %. Maaseudulla asui 84,2 % väestöstä. Autoja oli tuhat kappaletta. Helsingissä 187 000, Viipuri 29 700 ja mlk 46 194

Aikaan kysyttiin valtioneuvos Johannes Virolaiselta, miten hän määritteli Karjalan. Vastaus oli "oleellinen osa Suomea". Olen pohtinut tätä vastausta etenkin nyt viettäessämme itsenäisyytemme juhlavuotta.

Valtiollisesta itsenäistymisestä on kulunut pian sata vuotta. Se on niin pitkä aika, että keskuudessamme ei ole ketään, joka henkilökohtaisesti muistaisi tuon ajan. Siksi itsenäistymisemme edeltänyttä aikaa ja itsenäisyyteen johtaneita vaihteita tunnetaan yllättävän vähän.

Itsenäisyys on kaikille suomalaisille arvokas ja yhdistävä asia. Ehkä he, jotka ovat menettäneet oman kotiseutunsa tuntevat itsenäisyyden merkityksen vielä lujemmin kuin muut.

Pian olemme myös samanlaisessa tilanteessa Karjalassa syntyneiden osalta. Jotka muistavat omakohtaisesti, muistavat lapsena kokemaansa. Hiljainen tieto vähenee.

Nuorille opetetaan uusissakin opetussuunnitelmissa hyvin vähän kotimaan itsenäisyyden ajan historiaa. Pienelle maininnalle jäävät Karjalan evakot ja heidän sijoittumisestaan ja sulautumisestaan opitaan vähän. Kun veteraanipolvi on pian poissa, myös tähän asti vahva kosketus heidän aikaansa ohenee.

Ilahduttavaa oli kesän kotiseutumatkalla nähdä mukana paljon uusia kasvoja kaikista ikäryhmistä. Juuret kiinnostavat edelleen ja mielenkiintoista oli huomata, kuinka tunnekokemus oli vahva edelleenkin kuten aiemminkin heillä, jotka kävivät suvun kotipaikoilla ensimmäistä kertaa. Kuolemajärveläisten ja muiden karjalaisten toimijoiden on edelleenkin osattava vastata tähän kiinnostukseen sekä perinteisin että uusien toimintamuodoin.

Raimo Sirkiä pyysi kertomaan ja välittämään kiitokset, sillä Pihkalan ryhmän eli Karhun Jussin porukan matka onnistui hyvin, kun Mika Akkanen hoiti yhteydet kirkkomaalle leirikeskukseen. Ohjeet ovat lehdessä

Itsenäisyyttä juhliessa teemana on Suomi 100. Se voi joidenkin mielissä johtaa unohtamaan, että suomalaisten tarina on pidempi. Oleellisena siihen tarinaan kuuluu myös meitä ennen

eläneiden suomalaisten asuminen Karjalassa. Siksi Karjala on edelleenkin oleellinen osa suomalaisuutta ja Suomen historiaa ja vaikuttaa vahvasti myös tulevaisuuteemme.